

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 77. Libellus supplex a tertia hac factione pro sollicitanda Regis
conversione editus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

§. LXXVII.

Sæcul. XVI.
A. C. 1591.*Libellus supplicis a tertia hac factione
pro sollicitanda Regis conver-
sione editus.*

Postmodum tertia hæc factio scriptum *Th. I. 101.*
quoddam, incerto auctore, veluti *David. l. 12.*
libellum supplicem divulgabat, in quo
Rex rogabatur, ut ad pacificandum re-
gnum, quod religionis causa turba-
tur, sectariorum errorem mature eju-
raret, & Majorum Religioni nomen da-
ret: simul autem minitabantur, alioqui
fore, ut plerique, qui ejus causa n. ut
legitimi hæredis ea spe hucusque omni
ope, & favore complexi sunt, ab illius
partibus procul dubio discederent, &
nova consilia caperent.

Ceterum hoc scriptum cum ingenti
moderatione erat conceptum, ac Regi
disertis verbis exponebatur, unicam
hujus libelli mentem esse, ut Rex pro-
priae suæ salutis, regnique, cujus legi-
timus hæres esset, conservationi inten-
tus esse velit: porro hoc scriptum An-
degavi typis impressum e calamo pro-
fluxerat Cardinalis Borbonii, qui mini-
sterio utebatur cujusdam nomine Tu-
chardi, qui olim Borbonii Mo-
derator vir stolidè ambiciosus, au-
licarumque artium peritissimus erat,
hic vero rursus utebatur opera Davidis

Sæcul. XVI. Perronii adolescentis ingenii felicitate,
A. C. 1591. & Philosophiæ, ac Theologiæ emi-
 nentia clarissimi, cujus fama postea sub
 nomine Cardinalis Perronii longe, late-
 que diffundebatur, nunc autem ipsomet
 Turchardo sollicitante in familiam Cardi-
 nalis Borbonii adlectus erat: verum
 Borbonius nondum primo hoc molimi-
 ne contentus, insuper Romam Scipio-
 nem Balbanium Lucensem ablegat,
 ut Pontificem ad ipsius partes pertrahe-
 ret, eique hæc exponeret: „Cum Hen-
 „ricus in sua hæresi contumax per-
 „sistit, ab eo deficere paratus sum, quam-
 „vis hucusque semper ejus studiis ad-
 „dictissimus fuerim, spe concepta, ipsum
 „ad Religionem Catholicam rediturum,
 „prout promiserat: quapropter Sancti-
 „tatem vestram rogo, ut Regis electio-
 „ni prospicere velit: porro si is, cui
 „ego proximus Regni hæres succedo,
 „ob suum in hæresi obfirmatum ani-
 „mum sese indignum regio fastigio red-
 „dat, & patientia suorum diutius, quam
 „par est, abutatur, neque a vere Ca-
 „tholicis amplius defendi possit, tunc de-
 „missus oro, ut eo excluso ordinem le-
 „gitimum in successione servari, meque
 „ad Regni solium evehi patiatur: „ ve-
 rum summus Pontifex ad hoc non nisi
 ambiguis respondebat verbis: porro Rex
 hucusque tertiam hanc factionem ne-
 gligere

gligere videbatur, postquam vero mandata Balbanio data fortuito intercepta in Regis manus inciderant, tandem sua expectatione longe magis periculosam esse horum factionem intellexerat, unde ex Chivernio Cancellario, & Lanoyo, quid in hac rerum vicissitudine agendum, sciscitatus Lanoyi, qui in Calvini hæresi persistendum ei suadebat, consilium sequebatur: quapropter datis ad Borbonium Cardinalem, ceterosque sui Senatus Viros literis præceperat, ut una omnes ad castra venirent, eoquod eorum ope indigeret: interea autem omni ex parte rumor insonabat, quod Pontifex proxime suppeticas foederatis missurus Legatum præmisset, repetitis sæverissimis mandatis, quæ jam antea Episcopo Placentino injunxit. Hac fama Rex vehementer perterritus, irrito licet successu, opem in Lucenburgico Duce quærebat, quem eo induxerat, ut is insuperhabito sinistro primæ epistolæ successu rursus datis ad Papam literis eundem rogaret, ut non Legatum in Franciam decerneret, ac suppeticas foederatis destinatas transmittere differret.

§. LXXVIII.

*Lucenburgici Ducis epistola Regis
jussu ad Papam data.*

Erat

Sæcul. XVI,
A.C. 1591.